

Referitor la:
Înalta Curte de Casație și Justiție
Secția penală
Dosar nr. 3339/1/2015
Termen la: 05.10.2015

Pu. 05.10.2015

DOAMNĂ / DOMNUL PREZIDENT/Ă,

Subsemnata, **Mariana RARINCA**, *petentă - inculpată*, domiciliată în str. _____, reprezentată de av. Corneliu-Liviu POPESCU, avocat în Barourile București și Paris, cu drept de a pune concluzii la Înalta Curte de Casație și Justiție și la Curtea Constituțională, cu datele profesionale și coordonatele de contact indicate în antet și în *pied de page*, apărător ales, cu împuternicire avocațială anexată în original,

Depun prezentele

NOTE SCRISE

Prin care formulez și investesc instanța care soluționează cererea de strămutare cu prezenta **cerere privind protejarea dreptului de a fi judecată de o instanță imparțială, consacrat de art. 6 para. 1 dimensiunea penală din Convenția europeană a drepturilor omului**, cerere întemeiată direct pe art. 13 (privind dreptul la un remediu efectiv) din Convenție, solicitând instanței să constate că, în mod obiectiv, pentru un observator neutru, cel puțin la nivelul aparențelor, toți judecătorii Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție sunt lipsiți de imparțialitate în judecarea prezentei cauze și să transmită dosarul spre judecare unui complet compus din 3 judecători ai celorlalte secții (nepenale) ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, desemnați în mod aleatoriu.

Motivele cererii

În fapt

1. Persoana vătămată din cauza penală a cărei strămutare se cere în prezenta cauză este nu numai președinta Înaltei Curți de Casație și Justiție, ci și judecător specializat în materie penală, care și-a desfășurat întreaga activitate de judecător la instanța supremă în cadrul Secției penale (pe care a și prezidat-o).

Toți judecătorii Secției penale își desfășoară zi de zi activitatea împreună cu persoana vătămată.

Toți judecătorii Secției penale își pot vedea soluțiile pronunțate în primă instanță cenzurate în calea de atac de formațiunea de judecată superioară, completul de 5 judecători, prezidat de persoana vătămată, deci activitatea lor de judecători este controlată și poate fi invalidată de persoana vătămată.

Toți judecătorii Secției penale, prin rotație, pot face parte din completul de 5 judecători prezidat de persoana vătămată, lucrând nemijlocit cu aceasta și sub conducerea acesteia.

În acest mod, toți judecătorii Secției penale se află într-o relație specială cu persoana vătămată, adică în relații directe și sub autoritatea directă a acesteia.

Acest lucru nu este valabil pentru judecătorii de la celelalte secții (nepenale) ale instanței supreme.

2. În concret, în toate dosarele implicându-le pe petentă și pe persoana vătămată care au ajuns la Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție, toți judecătorii acestei secții implicați în judecarea acestora au dat dovadă în mod manifest de lipsă de imparțialitate:

2.a. În Dosarul nr. 3302/2/2015/a1 (apel împotriva deciziei de admitere a contestației în anulare formulate de DNA), prin Hotărârea nr. 297/04.09.2015, instanța a respins ca inadmisibile cererile de sesizare a Curții Constituționale cu excepțiile de neconstituționalitate privind dispozițiile C.proc.pen. referitoare la admisibilitatea apelului și la admisibilitatea cererii de dezlegare a unor chestiuni de drept, deși aceste norme legislative aveau clar legătură cu soluționarea cauzei, tocmai în baza lor apelul și cererea fiind respinse ca inadmisibile.

Soluția absolut aberantă a instanței, care i-a refuzat petentei dreptul la cenzura constituționalității dispozițiilor legislative aplicabile, nu poate fi o simplă greșeală de judecată, ci este expresia lipsei vădite de imparțialitate a judecătorilor.

2.b. În Dosarul nr. 5268/2/2015 (apel împotriva refuzului de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate ridicată de petentă în dosarul în care se soluționa contestația în anulare formulată de aceasta împotriva deciziei de admitere a contestației în anulare a DNA), prin Încheierea din 10.09.2015 s-a refuzat cererea de amânare formulată de petentă în vederea motivării apelului (hotărârea de respingere a cererii de sesizare a Curții Constituționale nu fusese nici până la acel moment comunicată petentei, în condițiile în care împotriva unei astfel de hotărâri se declară apel în 48 de ore de la

pronunțare, care se motivează ulterior, în 48 de ore de la comunicare). Din fericire pentru petentă, cauza a fost totuși amânată, dar numai pentru că lipsea dosarul.

Încălcarea vădită a dreptului la apărare al petentei prin refuzul acordării unui termen în vederea motivării căii de atac împotriva unei hotărâri care nu îi fusese niciodată comunicate dovedește vădita lipsă de imparțialitate a judecătorilor.

2.c. În Dosarul nr. 3493/1/2015 (apel împotriva refuzului de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate ridicată în fața instanței care rejudeca apelul în urma admiterii contestației în anulare a DNA), la judecata cauzei toți judecătorii au avut, în ședința publică de judecată, o atitudine vădit și nedisimulat ostilă petentei (avocatei acesteia), iar prin Hotărârea nr. 335/30.09.2015 au respins apelul acesteia ca nefondat, în condițiile în care, pe de o parte, soluția primei instanței de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a dispoziției legislative privind rejudecarea apelului, ridicată exact înainte de începerea rejudecării apelului, pe motivul că momentul procesual a fost depășit, este complet aberantă, iar, pe de altă parte, soluția primei instanțe de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor legislative privind imposibilitatea cenzurării de judecătorii fondului a probelor și actelor de urmărire penală contravine chiar jurisprudenței instanței supreme, care într-o situația similară a sesizat Curtea Constituțională.

Atitudinea profund ostilă a judecătorilor în ședința de judecată, caracterul aberant al respingerii unui apel îndreptat împotriva unei soluții aberante, precum și violarea manifestă a jurisprudenței înseși Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, deci a siguranței și stabilității raporturilor juridice, demonstrează evident lipsa totală de imparțialitate a acestora.

În drept

1. Petenta nu poate formula o cerere de recuzare a tuturor judecătorilor Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, art. 67 alin. (2) și (5) C.proc.pen. nepermițând acest lucru.

Cererea formulată de petentă prin prezentele note scrise se întemeiază în mod direct pe dispozițiile Convenției europene a drepturilor omului, în concret pe art. 6 para. 1 dimensiunea penală (privind dreptul de a fi judecat de o instanță compusă din judecători imparțiali) și pe art. 13 (privind dreptul al un remediu efectiv în cazul încălcării unui drept conventional).

Conform art. 11 alin. (2) din Constituție, în calitate de tratat internațional ratificat de România, Convenția este direct aplicabilă în ordinea juridică internă română (are caracter *self executing*), consacrand direct drepturi pentru subiectele din ordinea juridică internă și fiind aplicabilă direct de autoritățile și jurisdicțiile naționale.

Potrivit art. 20 din Constituție, în calitate de tratat internațional în materia drepturilor omului la care România este parte, Convenția are, în ordinea juridică internă, forță juridică supra-legislativă și valoare interpretativă constituțională - în caz de conflict între o lege internă și Convenție, prevalează normele convenționale, înlăturând de la aplicare dispozițiile legislative contrare (neconvenționale), cu respectarea principiului subsidiarității.

Instanța care soluționează cererea de strămutare are, deci, obligația să aplice în mod

direct Convenția și să înlăture de la aplicare normele din C.proc.pen., în cazul în care acestea din urmă sunt neconvenționale.

2. Din punct de vedere procedural, conform art. 13 din Convenție, petenta are dreptul la un remediu efectiv în cazul în care pretinde că este victima unei violări a drepturilor sale convenționale. Altfel spus, ordinea juridică internă trebuie să îi ofere posibilitatea de a sesiza o autoritate sau jurisdicție națională, competentă să analizeze și să statueze pe fond asupra violării drepturilor omului susținute de petentă, printr-un act având puterea să remedieze, să înlăture respectivele violări.

Absența oricărui remediu efectiv, adică a oricărei posibilități de analiză pe fond a susținerilor privind violarea drepturilor convenționale și de adoptare a unui act de remediere a acestora semnifică violarea art. 13 din Convenție, raportat la articolul din Convenție care consacră dreptul despre care se pretinde că este violat.

În măsura în care dreptul național nu prevede expres niciun asemenea remediu efectiv, art. 13 din Convenție se bucură, el însuși, de aplicabilitate directă și de forță supra-legislativă, deci garantează el însuși dreptul petentei de a se adresa unei autorități sau jurisdicții naționale care să aibă competența să analizeze pe fond cererea sa și să dispună măsurile necesare de remediere a violare a drepturilor sale convenționale.

Rezultă că prezenta cerere a petentei, întemeiată pe art. 13 corelat cu art. 6 para. 1 dimensiunea penală din Convenție, este admisibilă.

3. Pe fondul cererii, așa cum s-a dovedit la situația de fapt, toți judecătorii Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție se află într-o relație specială, de control și subordonare directe și continue față de persoana vătămată, iar aceia dintre ei care au intervenit în cauză au dat în mod manifest dovadă de lipsă de imparțialitate.

Pentru un observator neutru, este evident că, măcar la nivelul aparențelor, imparțialitatea obiectivă a tuturor judecătorilor Secției penale este grav afectată, ei neputând să asigure un proces echitabil petentei în soluționarea cererii sale de strămutare.

Rezultă că, în vederea respectării dreptului petentei de a fi judecată de o instanță imparțială, consacrat de art. 6 para. 1 dimensiunea penală din Convenție, se impune ca soluționarea cererii de strămutare să fie făcută de alți judecători ai instanței supreme decât judecătorii Secției penale.

4. Ca argument suplimentar (deși nu este necesar, dată fiind aplicarea directă și prioritară a Convenției), petenta arată că dreptul intern permite indiscutabil ca soluționarea prezentei cereri de strămutare să se facă de un complet compus din judecători de la alte secții (nepenale) ale instanței supreme.

Astfel, pot fi aplicate, cel puțin prin analogie, următoarele dispoziții din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție:

- art. 32 alin. (2):

"Dacă numărul de judecători necesar formării completului de judecată nu poate fi asigurat, acesta se constituie cu judecători de la celelalte secții, desemnați de către președintele sau unul dintre vicepreședinții Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin tragere la sorți."

- art. 32¹:

"Dacă toți judecătorii unei secții au devenit incompatibili să judece o cauză:

a) cauza va fi repartizată aleatoriu între completele secției care judecă în aceeași materie. Dacă există mai multe secții care judecă în aceeași materie, cauzele vor fi repartizate ciclic între secțiile respective;

b) în lipsa secțiilor prevăzute la lit. a), cauza va fi repartizată aleatoriu între completele secției care judecă în cea mai apropiată materie. Dacă există mai multe secții care judecă într-o materie apropiată, cauzele vor fi repartizate ciclic între secțiile respective;

c) în lipsa secțiilor prevăzute la lit. a) și b), cauza va fi repartizată aleatoriu între completele celorlalte secții ale instanței, în ordinea stabilită prin tragere la sorți de către Colegiul de conducere, cărora cauzele le vor fi repartizate în sistem ciclic."

5. Tot ca argument suplimentar (deși nu este necesar, dată fiind aplicarea directă și prioritară a Convenției), petenta arată că lipsa de specializare în materia dreptului penal a judecătorilor celorlalte secții ale instanței supreme nu constituie sub nicio formă un obstacol în admiterea prezentei cereri.

Astfel, cauza care ca obiect nu soluționarea vreunei chestiuni specifice de drept penal (substanțial sau procedural), care să reclame judecători specializați (penaliști), ci o simplă cerere de strămutare, iar toate secțiile instanței supreme judecă în mod frecvent cereri de strămutare.

Mijloace de probă

Petenta solicită atașarea la prezentul dosar a dosarelor indicate *supra*, precum și a înregistrărilor audio ale ședințelor de judecată din respectivele dosare, în vederea dovedirii atitudinii manifest partinitoare a judecătorilor Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, care o persecută și discriminează pe petentă și o privilegiază pe persoana vătămată.

Aspecte de procedură

Prezenta cerere este redactată de av. Corneliu-Liviu POPESCU, avocat în Barourile București și Paris, cu drept de a pune concluzii la Înalta Curte de Casație și Justiție și la Curtea Constituțională, în calitate de apărător ales al petentei inculpate, în numele și pe seama acesteia, în temeiul Împuternicirii avocațiale nr. B2436252/05.10.2015 (depusă în original), conține 5 (cinci) file și este depusă la Înalta Curtea de Casație și Justiție - Secția penală, în ședința de judecată de astăzi, 05.10.2015.

**Pentru PETENTA INCULPATĂ Mariana RARINCA,
APĂRĂTOR ALES, av. Corneliu-Liviu POPESCU**

Uniuțea Națională a Barourilor din România
Corneliu-Liviu
Popescu
Cabinet de avocat
- BAROUL BUCUREȘTI -